

[Carsten Raft.]

bruges til Nødbeholdninger. Den er ikke salgbær længere. Saa tilføjer Ministeren en lille Smule forsøret til Slut: „Noget andet er, hvad man maa gribe til i en Nødssituation.“ Ja, men det var det, det drejede sig om, Nødbeholdning til en Nødssituation, ikke Salgsvarer, som skulde forhandles paa et hvilket som helst Tidspunkt, og det vilde selvfølgelig have været muligt at lave en saadan Cirkulation, at den kunde være blevet solgt, inden den blev saa ødelagt, som Ministeren mener den nemt kunde blive, men som jeg vil paavise den overhovedet ikke bliver. I Dag fik vi den matteste og blegeste Form for hele Historien: at disse Benzinlagre var vel ikke ubrugbare, men Benzinen var ingen god Handelsvare. Nej, men bare den kan bruges, er det godt. Den skal jo ikke sælges, den skal bruges, det var det, der var Formaalet. Og saa tror jeg i og for sig, vi er til Ende med hele Diskussionen om Benzinens Tanklagrings-evne og dens Betydning for hele den Kritik, der er rejst.

Men for at faa det fuldt i Orden skal jeg anføre, hvorledes den almindelige Opfattelse er. Da jeg første Gang hørte Skrønen om Benzinlagrene, forbavsede det mig en lille Smule; jeg tænkte uvilkaarligt paa Tyskernes Beholdninger, og i det hele taget lød det mærkeligt. Jeg spurgte mig for hos Fagfolk. Det almindelige Spørgsmaal var: Hvem har faaet Ministeren til at gaa paa den? Jeg tror, jeg kan sige, at saadan lød det ordret, hvor jeg vendte mig hen. Og de Folk er nu ikke meget tilbøjelige til at more sig i Øjeblikket, men de morede sig alligevel. Jeg kan efter de Oplysninger, jeg har faaet, sige, at der kan være Tale om Gulfarvning af Benzinen. Det skader dog ikke Benzinen, det er en Schönheitsfehl, som de tyske Fagfolk siger, den optræder netop ved de gode Kvaliteter. Det er rigtigt, at der i Tromler maaske kan blive udskilt en lille Smule Harpiks — det kan man se i de Prøveglas, der staar hos Benzinforhandlerne —, men den synker ned i det Vand, der som Regel samler sig paa Bunden af Tanken, og der naar Sugerøret eller Aftapningsrøret aldrig hen, saa det er uden nogen som helst Betydning for Benzinens Brugbarhed. Selvfølgelig er der nogen Fordampning, men den Fordampning, der kommer i vellukkede og velventilerede Tanke — og det er jo Tanke, der her er Tale om —, er saa betydningsløs, at man i hvert Fald ud fra det Formaal, der her er Tale om, Nødbeholdninger, slet ikke behøver at regne dermed. De meget skarpe og klare Udtalelser, der er frem-

kommet fra Fagfolk i Pressen, kunde i og for sig være tilstrækkeligt.

For Fuldstændighedens Skyld har jeg sikret mig yderligere Dokumentation. Jeg har en Erklæring fra en hollandsk Benzin-ekspert. Jeg har det officielle tyske Benzin-tidsskrift „Oel und Kohle“, som i sit Nummer af 20. Maj 1938 bringer en udførlig Rapport om Forsøg, der er foretaget af det tyske Trafikministerium angaaende Benzins Lager-evne. Der er gjort Forsøg med Benzin udtaget fra 5 forskellige Firmaer, og Forsøgsresultatet er det ganske klare, at de paagældende Vædsker er lagerbestandige.

For at være helt sikre i Sagen og for at blive helt klar over, i hvor stor Udstrækning der er taget fejl af Ministeriet i saa Henseende, har vi udbedt os et Dokument fra en videnskabelig Ekspert, nemlig Forstanderen for Polyteknisk Læreanstalts kemisk-tekniske Laboratorium, Professor Raaschou. Han er Justitsministerens sagkyndige med Hensyn til brandfarlige Stoffer, saa jeg vilde tro, at hans Sagkundskab ogsaa maatte kunne tages i Anvendelse, naar det gælder Handelsministeriet. Ministeren er kendt med Erklæringen og har taget en vis Anstand over for den i sit Svar. Han er nemlig af et af vore Finansudvalgsmedlemmer — saa fair har vi været — blevet gjort opmærksom paa, at denne Erklæring forelaa, og han har bedt om at faa tilstillet en Kopi og har faaet det. Jeg kan derfor nøjes med ganske kort at citere denne Erklæring. Professorens Undersøgelse over Svindprocenten paa rigtigt byggede overjordiske Tanke viser, at der formentlig kun maa regnes med et Tab af $\frac{1}{4}$ pCt. pr. Aar. Om underjordiske fyldte Tanke — og det er det, der burde have været, det er det, vi har ønsket og stillet Forslag om — hedder det ganske klart og tydeligt:

„I underjordiske fyldte Tanke kan man regne med, at der ikke sker noget væsentligt Svind og heller ingen Harpiksdannelse, selv om Benzinen har Tilbøjelighed dertil.“

Hvis Ministeriet har forladt sig paa den Opfattelse, at Benzin bliver ubrugbar ved Lagring, saa er det beklageligt, fordi Konsekvenserne har været saa uhyggeligt store.

Tilbage er saa bare Spørgsmaalet, hvordan det er gaaget til, at Ministeriet har faaet saa gal Besked. Hvordan kan det være, at Regeringen ikke har spurgt de Fagfolk, som med Navns Underskrift uden Modsigelse har paavist, at Benzin er bestandig over for Lagring? Men først og fremmest: Hvordan kan det gaa til, at de i et Spørgsmaal, der drejer sig om